

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af den af Folkethingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) anmeldte Forespørgjel til Justitsministeren om Ringsted Kloster.

Uden Afstemning gav Thinget sit Samtykke til, at Forespørgjlen maatte stilles.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udredelse af Expropriationsudgiften ved Jernbanerne fra Odense til Bogense og fra Randers Havn til Hadsund.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 1833).

Intet Vædringsforslag var stillet.

Lovforslagets eneste Paragraf samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg A., Sp. 2349—50) og

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag til Sagens 3die Behandling indfaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der have været tilstillede Udvalget for Andragender.

(Udvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B., Sp. 857 ff.)

Under Forhandling fattes først den Indstilling, som vedrørte Indenrigsministeren, altsaa Indstilling under Nr. 3.

Ordføreren (M. J. Larsen): Jeg maa først tillade mig et Par almindelige Bemærkninger. Udvalget maa beklage, at det allerede paa et tidligt Stadium mistede et af sine Medlemmer, og at det ikke lykkedes Udvalgets Formands Bestræbelser at skaffe os dette Medlem tilbage. Vi have saaledes maattet savne Fornøielsen af Samarbeidet med dette ærede Medlem, og Udvalgets Indstillinger fremtræde som Otte-Mands-Indstillinger istedetfor, som det skulde have været, som Ni-Mands-Indstillinger. Dernæst maa vi jo beklage, at vore Indstillinger, selv om de have det Held at blive vedtagne af dette Thing med stort Flertal eller enstemmig, ikke have vundet nogen særlig Gvne til at gjøre Indvirkning paa de høitærede Ministre. Vi se vore Indstillinger, vore Anbefalinger, gaaende med ind i den almindelige Bisnepolitik, som behersker det Hele. Jeg bemærker dette kun, fordi jeg tror det rigtigst, at vi strax gjøre os Rede for, at vi ikke vente os noget Stort af vore Indstillinger; vi vide omtrent, hvad Skæbne der times dem, naar de høitærede Ministre ikke iforveien ere stemte for at imødefomme dem. Vi følge imidlertid Traditionen og indstille, hvad vi tro fortjener at fremmes, uden Hensyn til den foreliggende Situation.

Det foreliggende Andragende fra en gift Kone i Aarhus gaar ud paa at opnaa Bevilling som Translatrice. Hun har modtaget Afslag fra den høitærede Indenrigsminister, ikke af noget særligt Hensyn til konkrete Omstændigheder, men blot fordi hun som gift Kone ikke er myndig. Det har ikke været Udvalget muligt at se, hvilket Hjemmel den høitærede Minister har til at negte en Kvinde Bevilling som Translatrice, blot fordi hun er gift. Det har ikke været muligt for Udvalget at se, hvad Grunden kan være hertil, men maaske, den høitærede Minister vil være istand til at overtyde os om, at vi ikke have forstaaet at søge tilstrækkeligt. Vi have søgt at se Sagen fra meget forskjellige Synspunkter. Jeg maa maaske bemærke, at Hjemmelen for Ministeren til at give Bevillinger som Translatør skriver sig fra en kongelig Resolution fra Aar 1800, og der er ikke Tale i denne Resolution om Aldersbetingelser, men der gives i al Almindelighed Ministeriet — dengang Kancelliet — Myndighed til at give slige Bevillinger. Man har anset denne Bemyndigelse for ogsaa at omfatte Kvinder, saa at altsaa det, at Vedkommende er Kvinde, medfører ikke Udelukkelse for hende. Men hvor kan da saa Hjemmelen ligge til Udelukkelse? Jeg skal endvidere strax bemærke, at Stillingen som Translatør giver Vedkommende en offentlig Troværdighed i visse Retninger,